

நாய்கள் மனித இரத்தத்தை தொடரது. எனவே யேசுபேலின் மாம்சத்தை தின்னும்படி தேவனே நாய்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருந்தார்

செய்தி: வர்ணம் தீட்டப்பட்ட முகத்தையுடைய யேசுபேல், 56-1005, பத்தி எண் 47-49

47. ஒருநாள் தேவனுடைய வார்த்தை நிறைவேறுவதற்கான கடைசி நேரம் வந்த போது, எலியாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுவதற்கான நேரம் வந்த போது, அவர்கள் சமாரியாவின் குளத்திலே இரத்தத்தைக் கழுவும் முன்பாக சரியாக அதே இடத்தில் நாய்கள் ஆகாபுடைய இரத்தத்தை நக்கினது. அவன் அம்பு எய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்ட இடத்தில் அவர்கள் இரத்தத்தைக் கழுவ போன போது, நாய்கள் அவனுடைய இரத்தத்தை நக்கினது.

யோசபாத்தின் குமாரனாகிய யெகூ, அவன் தனக்குப் பின்பாக சரியான தகப்பனைக் கொண்டிருந்த நீதிமானாக அவன் இருந்த போது, அதுதான் ஒரு சரியான மனிதனை, ஒரு உண்மையான இராஜாவை உருவாக்கினது. யோசபாத் ஒரு தேவ மனுஷனாய் இருந்தான். அவன் எப்படிப்பட்ட பிள்ளையைப் பெற்றான் என்று பாருங்கள்? புரிகிறதா? யெகூ இந்த இரத்தத்தின் மேலிருந்து கொண்டு கடுங்கோபமாக அங்கே அதனுடாக சவாரி செய்து வந்த போது, அவன் பாவம் என்று அழைக்கப்பட்ட யாவற்றையும் துடைத்து நீக்கிப் போட்டான். அவன் வீட்டை சுத்தப்படுத்தினான் என்று கருதுகிறேன். சமுதாயத்தில் குறிப்பிட்ட தகுதியுடைய ஜனக்கூட்டத்தினுடாக கடுங்கோபமாக சவாரி செய்து வந்து, அந்தக் காரியத்தைச் சிதறடித்து, கறுப்பை கறுப்பென்றும், வெள்ளையை

வெள்ளை என்றும் அழைக்கிற இன்னுங் கூடுதலான சில யெகூக்கள் இன்றும் நமக்கு தேவை (அது உண்மை). அது சரியே. சரியை சரியென்றும், தவறை தவறென்றும்...

அவன் அங்கே அதனுடாக வந்த போது, சிறிய செல்வி யேசபேல் (Miss Jezebel), “நல்லது, நான் எப்படியும் பழி பாவத்துக்கு பயப்படாத ஒரு மோசமான பெண் (வில்லி) தான் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். நான் முற்றிலும் அழகானவள்” என்று எண்ணினாள். அவள் அங்கே சென்று அவளுடைய மேக்டுப் சாதனங்கள் வைத்திருந்த பெட்டியை எடுத்து, மேக்டுப் மற்றும் காரியங்கள் எல்லாவற்றைக் கொண்டும் அவளுடைய முகத்தில் முழுவதுமாக மேக்டுப் போட தொடங்கினாள், உங்களுக்குத் தெரியும்.

ஸ்திரீகள் ஒரு உணவகத்தில் அதைச் செய்வதை நான் கண்டேன், அதன்பிறகு ஒரு துண்டு காகிதத்தை, உணவிற்குப் பிறகு வாய் துடைக்க உதவும் சிறு துணியை எடுத்து, அதை இவ்விதமாக கடித்தனர். ஒரு குச்சியையோ அல்லது ஏதோவொன்றையோ, அவ்விதமானதைக் கடித்து, மீண்டும் திரும்பிப் பார்த்து, அதை அவ்விதமாக சுற்றி வர முயற்சிக்கும் ஒரு வெறி நாயை அது எனக்கு நினைவூட்டுகிறது.

அதன்பிறகு அவள் முழுவதுமாக தன்னைத்தானே மேக்டுப் செய்து கொண்டு, அவளுடைய தலை மயிரை முழுவதுமாக அழகுபடுத்திக் கொண்டாள், அது எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாளோ அவ்விதமாக அதை அழகுபடுத்தினாள், உங்களுக்குத் தெரியும். அவள் முற்றிலும் அழகுள்ளவளாக காணப்படுவதாக எண்ணிக் கொண்டாள். அவள் அந்த புது வகையான வஸ்திரத்தை அணிந்து கொண்டு, அகந்தையோடு நெஞ்சை நிமிர்த்தியவாறு நடந்து வந்து, ஜன்னல் வழியாக வெளியே எட்டிப் பார்த்து, “நீ எப்போதாவது...?...” என்று கூறினாள்.

49. யெகூ ஒரு தேவனுடைய மனுஷனாய் இருந்தான்; அது அவனோடு போகவில்லை. அவன் நல்ல வகையான ஒரு

மேய்ப்ப்பனாக இருந்தான். அவன் ஒரு உண்மையான சுவிசேஷகனாய் இருந்தான். அவன், “என் பட்சத்திலும் தேவனுடைய பட்சத்திலும் இருக்கிறவர்கள் யார்?” என்று கேட்டான்.

அவளுடைய இரண்டு பிரதானிகள் அவைகளைக் குறித்து போதுமான வெறுப்பு கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள், “நாங்கள் இருக்கிறோம்” என்றார்கள்.

அவன், “அவளை ஜன்னலை விட்டு வெளியே தூக்கி எறியுங்கள்” என்றான். ஆமென். அவன் மூர்க்கத்தனமாக இருந்தான் என்று கூறுகிறேன், இல்லையா? அவளைத் தெருவில் எறிந்த போது, இரத்தம் குதிரைகளின் மேலும், இரத்தத்தின் மேலும் தெறித்தது. “அவள் அங்கேயே கிடக்கட்டும்” என்று கூறி விட்டு, அவள் மேலாக ஓட்டிச் சென்றான். அவன் அறியவேயில்லை... விரும்ப கூட. அவன் அப்பொழுதும் தேவனுடைய சித்தத்தில் தான் இருந்தான். தேவனுடைய வார்த்தையானது எப்போதுமே தேவனுடைய சித்தத்தோடு கிரியை செய்யும்.

அவன் சென்று, உட்கார்ந்து, அவனுடைய போஜனத்தைப் புசித்து விட்டு, “நல்லது, அது இன்று நன்றாக துடைத்து நீக்கப்பட்டு சுத்தம் செய்யப்பட்டு விட்டது. நீங்கள் போய் அவளை அடக்கம் செய்ய வேண்டும், ஏனென்றால் அவள் ஒரு இராஜ குமாரத்தி” என்றான். அவள் அங்கே விழுந்த போது, தேவனுடைய வார்த்தை நிச்சயமாக நிறைவேறினது என்பதை அவன் மறந்து போனான். என்ன மீதியாக விடப்பட்டிருந்தது? அவளுடைய உள்ளங்கைகளும், அவளுடைய தலையோட்டுமே மீதியாக இருந்தன. நாய்கள் அவளைத் தின்று விட்டிருந்தன.

நீங்கள் மாத்திரம் அது என்னவென்று அறிந்தால். அது ஒரு வினோதமான காரியமாக இருந்திருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் நாய்கள் மனித இரத்தத்தைத் தொடாது. அது உண்மை. அந்த நாய்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று தேவனே அவைகளைத் தூண்டினார். அது உண்மை. நான் அதை அறிவேன். அது உண்மை என்று எனக்குத் தெரியும். ஆம், ஐயா, அவைகள் மனித

இரத்தத்தைத் தொடாது. எனவே அப்போது இந்த நாய்கள் அவளைத் தின்று விட்டிருந்தன, ஏனென்றால் அதைச் செய்யும்படி தேவன் அவைகளுக்கு கட்டளையிட்டிருந்தார். அவள் அங்கே அந்தவிதமான அவமானத்தில் இருந்தாள்.

